Dosarul nr. 5r – 127/2025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

17 septembrie 2025 mun. Hînceşti

Judecătoria Hînceşti, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte, judecător Lilia Roic-Botezatu
Grefier Ion Simionel, Daniela Ursu
Cu participarea:
Agentului constatator IP Hînceşti – Vlad Brînză

a examinat în şedinţă de judecată publică, contestația depusă de Lidia Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 353216 din 12.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 12.04.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T :

În data de 05 mai 2025, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hînceşti, sediul Central a parvenit spre examinare conform competenței contestația depusă de Lidia Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 353216 din 12.04.2025 și a deciziei de sancţionare din data de 12.04.2025, adoptată de către agentul constatator din cadrul IP Hînceşti, Vlad Brînză, cu privire la comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) CC.

În motivarea contestației depuse a invocat că, la data de 12.04.2025 în privința sa a fost întocmit proces verbal şi decizia de sancţionare, prin care a fost găsită vinovată de comiterea contravenţiei prevăzută de art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă de 500 u.c. - 25 000 lei. Menționează, că agentul constatator nu i-a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaşte drepturile şi obligaţiile sale, dreptul de a obiecta etc. Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenţi indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47/1 cod contravenţional.

Respectiv, în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acţiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat, iar fapta contravenţiei nu este clară, scrisă neciteţ, nu a existat nicio acţiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancţionare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancţiunea contravenţională aplicată. Astfel, este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăţia persoanei, prin aplicarea sancţiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire şi întrunire, păstrarea acestei sancţiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a ţării de către CtEDO.

Indică, că a fost sancţionată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată şi pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravenţional constituie inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravenţional, Cod contravenţional. Mai mult, agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale. Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum şi la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) şi reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 Cod contravenţional. Conform dispoziţiei legale menţionate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenţie atrage nulitatea acestuia.Respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 Cod contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 alin. (1), (2) din Codul contravenţional.

Astfel, analizînd conţinutul procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) în atenţia faptelor Cod contravenţional, se constată că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul şi ora comiterii contravenţiei sau perioada săvîrşirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleaşi omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conţine lipsuri de procedură, dacă procesul- verbal este viciat, sancţiunea aplicată riscă să fie anulată. Lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârşită contravenţia reprezintă o încălcare semnificativă a cerinţelor de formă ale procesului-verbal şi aceste date ar fi esenţiale pentru stabilirea prescripţiei răspunderii contravenţionale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc. Din analiza normelor citate supra rezultă cu certitudine faptul că odată ce legea contravenţională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a datei săvîrşirii faptei, agentul constatator care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie în mod evident nu a ţinut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiţie a valabilităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, or, analizând actul de sancţionare a petiţionarei raportat la actul de constatare, prin prisma art. 443 Cod contravenţional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie s-au admis derogări de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional, circumstanţă care urmează a fi apreciată de către instanţa de judecată în strictă conformitate cu dispoziţia art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei şi încălcă celui urmărit contravenţional dreptul la o apărare şi un process echitabil, situaţie care nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată.

La caz, folosindu-se de dreptul său a contestat procesul-verbal cu privire la contravenţie, exprimîndu-şi dezacordul cu acesta, circumstanţele stabilite mai sus direct încalcă drepturile sale la dreptul de a cunoaşte esenţa învinuirii care i se aduce din partea statului şi aceste circumstanţe instanţa de judecată le reţine prin prisma sancţiunii nulităţii procesului- verbal cu privire la contravenţie tangenţiale fiind rigorile art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, or, încălcările art.

443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional la caz impun nulitatea absolută a procesului- verbal cu privire la contravenţie.

În circumstanţele enunţate, solicită admiterea contestaţiei depuse, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei de sancţionare întocmite în privinţa sa în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravenţional, din motivul constatării temeiurilor de nulitate absolută prevăzute la art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional.

Afirmă,că în procesul verbal nu sunt făcute menţiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare şi nici despre existenţa la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta, omisiune ce ridică dubii referitoare la respectarea la speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravenţional.

Solicită, admiterea contestaţiei, anularea procesului-verbal de contravenţie seria MAI06 353216 din 12.04.2025 şi a deciziei de sancţionare din 12.04.2025, cu încetarea procesului contravenţional intentat în privinţa sa, din motivul nulității absolute, cît și lipseşte fapta contravenţiei prevăzută de art. 47/1 CC.

În şedinţa de judecată contestatara Lidia Sîrbu fiind citată legal, cu aviz de recepţie nu s-a prezentat, or la materialele cauzei contraventionale se deţin avizele de recepţie, potrivit cărora se reţine că contestatara a recepţionat citaţiile, contra semnatură, ceia ce concluzionează că ultima a cunoscut cu certitudine despre data şi ora examinării cauzei contravenţionale, însă în mod intenţionat nu s-a prezentat pentru expunerea poziţiei sale pe marginea contestaţiei înaintate, or informa instanţa care sunt temeiurile neprezentării.

Mai mult, instanța evidențiază că deși, contestatarul la data de atît la data de 02.06.2025, cît și la data de 21.07.2025 a înaintat cereri prin care solicită amînarea ședințelor de judecată pentru a-și angaja un avocat totuși nu a depus toată diligența întru asigurarea prezenței unui avocat.

Totodată, instanța atestă și asupra faptului că la data de 18.08.2025 pe adresa de email a instanței a parvenit cerere de la avocatul Dumitru Marco prin care solicită amînarea ședinței de judecată, din motive de sănătate, fără a anexa mandatul avocational ce ar confirma că dispune de împuterniciri de reprezentare a intereselor contestatarei Lidia Sîrbu și ar fi în drept să înainteze careva cereri în cadrul prezentei cauze contravenționale, motiv din care instanța respinge cererea înaintată de avocatul Dumitru Marco.

În sensul dat, instanţa concluzionează că citarea legală a contestatarei a avut loc, ultima a cunoscut despre data şi ora şedinţei, în scopul evitării tergiversării examinării contestaţiei împotriva procesului verbal cu privire la contravenție, avînd la bază examinarea cauzei în termini rezonabili, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravenţional, instanţa a decis examinarea cazului în lipsa contestatarei.

Concluzia instanței de judecată referitoare la examinarea cauzei în lipsa participanților la proces rezultă inclusiv din cauzele Mihalopa împotriva Letoniei și Ovus împotriva Turciei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că instanţele trebuie să facă tot ce se poate aştepta în mod rezonabil de la acestea pentru a cita părţile în proces şi să se asigure că aceştia din urmă au cunoştinţă de procedurile din care fac parte.

Comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, permite să fie făcute cunoscute hotărârea instanţei şi temeiurile ei, pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa c. Spaniei, 22 iunie 2006, nr.423/03, par.48, şi S.C. Raissa M.Shipping SRL c. României, 8 ianuarie 2013, nr.37576/05, par.30).

Instanţele trebuie aşadar să facă tot ce se poate în mod rezonabil aştepta de la ele pentru a cita părţile şi a se asigura că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Miholapa, citată anterior, par. 31, şi Ovuş c. Turciei, 13 octombrie 2009, nr. 42981 04, par. 48).

Prin urmare instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces privind participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă acesta nu s-a prezentat în instanţa de judecată, asumându-şi în aşa mod benevol riscul neparticipării la examinarea cauzei.

Mai mult ca atît că dispoziția Codului contravențional prevede că părţile se informează despre locul, data şi ora şedinţei de examinare a contestației, însă, neprezentarea acestora nu împiedică examinarea contestației şi desfăşurarea şedinţei, în cazul în care la dosar este dovada citării fiecărei părţi.

Agentul constatator din cadrul IP Hîncești, Vlad Brînză a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința Lidiei Sîrbu a și a solicitat respingerea contestației.

Comunică, că potrivit materialului parvenit referitor la faptul că un grup de persoane, inclusiv doamna, au primit prin intermediul aplicației PSB mai multe sume bănești. A primit mesaje cu caracter electoral pentru a decide votul la alegerile din toamna 2024. Precizează, că doamna nu a dorit să depună declarații, motiv din care procesul a fost întocmit în absența acesteia.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cazului contravențional, verificând procesul verbal de constatare a contravenției administrative sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, luând act de cele constatate şi analizând legislaţia relevantă, instanţa de judecată ajunge la următoarele concluzii:

Conform art.448 alin.(1) Cod contravenţional „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8)".Alin.(3) „persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale". (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza.

În speță, este cert că la 12.04.2025 agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și emis decizia de sancționare în privința Lidiei Sîrbu prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin.(1) CC, aplicat față de acesta sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 25 000 lei.

Potrivit materialelor se atestă că pe procesul verbal cu privire la contravenţie contestat lipseşte semnătura Lidiei Sîrbu, iar la pct.14 este înscris " Procesul-verbal a fost încheiat în lipsa cet. Sîrbu Lidia ", fiind indicat la pct.15 martorul asistent – Borș Oxana, care a confirmat prin semnătura aplicată întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în lipsa contravenientei. Prin scrisoarea nr. 4131 se reține că la 16.04.2025 IP Hîncești a remis în adresa

Lidiei Sîrbu copia procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa acesteia însă lipsește confirmarea recepționării de către ultima a copiei de pe proces.

În conformitate cu dispoziția art.448 alin.(4) CC la 25.04.2025 cet. Lidia Sîrbu a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei emise asupra cazului contravențional.

Din dispoziția celor expuse supra, instanța constată că cet. Lidia Sîrbu a depus în interiorul termenului legal contestația împotriva deciziei de sancționare.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art.458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanţa va reţine că, pentru a putea fi sancţionată o faptă contravenţională, se impun a fi îndeplinite doua tipuri de cerinţe: *intrinseci*, constând în încălcarea cu vinovăţie a unei norme de drept, faptă care va atrage după sine o sancţiune prevăzută de lege, dar si *extrinseci* constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoana abilitată în acest sens - agentul constatator.

În plus, agentului constatator îi incumba obligaţia de a respecta o formă expres prevăzute de lege, fapt ce are menirea de a proba dincolo de orice îndoială existenţa faptei, vinovăţia contravenientului şi legalitatea actului realizat în acest sens.

Instanţa apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenţiei beneficiază de prezumţia de legalitate şi temeinicie, prezumţie care, deşi neconsacrată legislativ, este unanim acceptată, atât în doctrina de specialitate, cât şi în practica instanţelor judecătoreşti. O astfel de prezumţie nu încalcă dreptul contravenientului la un proces echitabil, nefiind de natură a încălca prezumţia de nevinovăţie.

După cum a constatat şi Curtea CEDO (Salabiakuc.Franţei, Hot. din 7 oct. 1988, s.A no 141A, p. 15, 28; Telfner c.Austriei, no 33501/96, 16, 20 mart. 2001; Anghel c. României, no 28183/03, 60, 4 oct. 2007), prezumţiile de fapt şi de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora şi în materie penală (cum este calificată şi materia contravenţională prin raportare la CEDO), pentru dovedirea vinovăţiei făptuitorului, dacă sunt îndeplinite două condiţii: respectarea unor limite rezonabile, ţinându-se cont de miza litigiului, şi respectarea dreptului la apărare.

În prezenta cauză, atât miza litigiului (aplicarea unei amenzi) cât şi asigurarea posibilităţii contravenientului de a-şi dovedi susţinerile, de a combate prezumţia de legalitate şi temeinicie, permit aplicarea acestei prezumţii.

Pornind de la considerentele menționate, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție constituie actul de învinuire, adus de către agentul constatator contravenientului, iar

faptele imputate acestuia trebuie să fie clare, în așa măsură încât persoana acuzată să înțeleagă esența învinuirii aduse și ulterior să își poată pregăti apărarea.

În acest sens, se reţine că procesul - verbal de contravenţie este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calităţii de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumţie de validitate şi temeinicie, prezumţie care este însă relativă şi care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii, iar potrivit prevederilor 442 alin. (1) CC, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cercetînd cazul sub rigorile legii materiale elucidate mai sus, instanţa reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 353216 din 12.04.2025 întocmit de către agentul constatator – Vlad Brînză din cadrul IP Hîncești, a constatat că în perioada anului 2024, Lidia Sîrbu a primit și acceptat mijloace financiare prin intermediul aplicației PSB, cu scop de a-și exercita votul în favoarea unui candidat care îi va fi desemnat la alegerile Prezidențiale și a Referendumului constituţional, care a avut loc în toamna anului 2024 - acţiunile sale fiind calificate în baza art. 47[1] alin.(1) Cod contravenţional – „ *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune ”.*

Respectiv, prin decizia agentului constatator adoptată la data de 12.04.2025, Lidiei Sîrbu i s-a aplicat sancțiune pentru săvârșirea faptei contravenţionale prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Instanța reiterează că, în conformitate cu prevederile art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei, prevedere legală în coroborare cu prevederile art. 381 alin. (4) CC, potrivit căruia autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 101 alin. (l)-(4) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Raportând prevederile legale sus enunţate, la materialele cauzei, instanța stabileşte indubitabil că contravenienta a comis fapta pentru care a fost sancţionată, iar în susținerea caracterului verosimil al contravenției, drept probe pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravențional, au fost reținute elementele de fapt care reies din următoarele mijloace de probă: procesul-verbal cu privire la contravenție din 12.04.2025 întocmit în privința Lidiei Sîrbu în baza art. 47^1 CC; raportul şefului SSP a IP Hînceşti, comisar Serghei Mircos din 12.04.2025 privind înregistrarea materialului în Registrul de evidenţă a altor informaţii referitoare la infracţiuni al IP Hînceşti, sub nr.2045; raportul inspectorului principal, şef al SP 6 Leuşeni din cadrul IP Hînceşti, Vlad Brînză din 14.04.2025; raportul de analiză informaţional criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181/3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal; încheierile judecătorului de instrucție; procesul-verbal privind examinarea comunicațiilor electronice din 04.06.2025; extrasul cu numărul de telefon.

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientei Lidia Sîrbu în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenienta nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Fapta reţinută de către agentul constatator prin procesul-verbal verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 353216 din 12.04.2025 întocmit în privinţa Lidiei Sîrbu în baza art. 47^1 alin.(1) CC şi contestat, întruneşte elementele constitutive ale acestei contravenţii. Contestatara nu a făcut dovada celor susţinute prin contestaţie, în sensul că procesul verbal cu

privire la contravenţie a fost întocmit fără respectarea prevederilor art. 443 CC , ceea ce duce la nulitatea acestuia, cît şi lipseşte fapta contravenţională.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, contestatara Lidia Sîrbu în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitîndu-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a hotărîrii contestate.

Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale. În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientei și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Verificând temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie, pornind de la probatoriul administrat constituit din materialul contravenţional acumulat pe caz, în special procesul verbal de examinare din 04.06.2025, prin care s-a constatat, că nr. de telefon ***** aparţine cet. Lidia Sîrbu şi ultima a primit 13 mesaje prin intermediul aplicaţiei PSB și anume la data de 11.09.2024 a primit prin intermediul aplicației PSB 5 mesaje, la 04.10.2024 – 1 mesaj, iar la data de 19.11.2024 - 7 mesaje.

Astfel, în opinia instanței de judecată, informația de la instituția de telecomunicații, și anume multitudinea mesajelor primite de Lidia Sîrbu în număr de 13 mesaje, prin aplicaţia PSB pe numărul său mobil *****, abonat SA" Moldcell ", în coraborare cu înscrisurile anexate la materialul contravenţional demonstrează odată în plus vinovăția acesteia de comiterea faptei incriminate încît se reține, că acţiunile contravenientei Lidia Sîrbu corect au fost stabilite de către agentul constatator, inclusiv încadrate juridic în baza art.47^1alin.(1) Cod contravenţional.

Mai mult, multitudinea mesajelor primite de către aceasta prin aplicația PSB pe parcursul lunii septembrie-octombrie 2024, adică într-o perioadă foarte scurtă de timp nu pot fi apreciate ca o eroare sau nu le-a recepționat și nu a cunoscut despre existența mesajelor. Instanța ar putea admite și să aprecieze situația în care erau 1 sau 2 mesaje ca o eroare însă la caz, sunt 13 mesaje recepționate de către Lidia Sîrbu, prin intermediul aplicației PSB la numărul său de telefon mobil.

Afirmațiile contestatarei descrise în contestație, precum că agentul constatator nu a prezentat nici o probă, nu a demonstrat care anume este fapta prejudiciabilă, nu a indicat norma contravențională și încadrarea juridică a acțiunilor Lidiei Sîrbu, instanța de judecată le respinge, or, studiind procesul verbal contestat instanța reține că acesta conține descrierea faptei contravenționale și încadrarea sa juridică, agentul constatator a respectat prevederile art.443 CC, careva temeiuri care ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 12.04.2025, nu au fost stabilite.

În speță, referitor la afirmaţia contestatarei precum că agentul constatator nu a descris fapta contravenţională şi nu a indicat timpul și norma contravențională, instanţa de judecată va respinge afirmaţia dată, or studiind procesul verbal contestat şi anume la pct.4 Timpul săvîrșirii

este indicat – perioada anului 2024, iar la pct.6 Fapta contravențională instanța reține că acesta conține descrierea faptei contravenționale și încadrarea sa juridică, ceea ce confirmă că agentul constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa Lidiei Sîrbu Elenei Şolopa în baza art. 47 [1] alin.(1) Cod contravenţional a respectat prevederile art. 443 alin.(1) lit. d) Cod contravenţional, iar la materialele cauzei contravenționale lipsesc careva probe concrete care ar răsturna atît cumul de probe administrat și cercetat de agentul constatator.

Referitor, la argumentul invocat în contestație precum că nu i-au fost explicate drepturile şi nu i-a fost asigurat dreptul la apărare,instanţa reţine, că prin scrisoarea nr. 4131 din 16.04.2025 IP Hîncești a remis în adresa Lidiei Sîrbu copia procesului-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privința acesteia, unde pe verso sunt indicate drepturile şi obligaţiile prevăzute de art. 34,378,384,387 şi 448 Cod contravenţional, prin ce se prezumă că a luat cunoștință și cu drepturile și obligațiile sale.

De asemenea, instanța în cadrul ședinței de judecată a constatat, că deși procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privinţa Lidiei Sîrbu a fost întocmit în absența acesteia, faptul dat a fost consemnat de un martor prin semnătura aplicata, fapt confirmat în conținutul procesului-verbal, unde la pct. 15 Martor asistent este indicat cet. Borș Oxana, cu datele de identitate ale acesteea. Totodată, deși, la pct. 15 Martor asistent este înscris cet. Borș Oxana și este aplicată semnătura acesteia, iar la rubrica 20 din procesul contestat nu se regăsește semnătura martorului indicat supra, instanța apreciază faptul dat ca o omisiune ce nu afectează legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința Lidiei Sîrbu.

Astfel, instanța menționează că legiuitorul a oferit agentului constatator posibilitatea de alternativă în cazul absenţei contravenientului la etapa de întocmire a procesului verbal, cît şi aplicare a deciziei de sancționare, prin urmare cele invocate nu poate servi drept temei de nulitate

Deci, instanța de judecată reține că nu a fost încălcat vreun drept al persoanei în măsura în care să conducă la anularea actului procesual contestat.

Subsecvent, argumentele contestatarei Lidia Sîrbu indicate în contestație, instanța de judecată le apreciază ca fiind declarative, or procesul-verbal cu privire la contravenție conține toate elementele de formă obligatorii stabilite la art.443 Cod contravențional, inclusiv și norma materială contravențională cu indicii calificativi ai elementelor constitutive ale contravenției. Expunerea acestor indici ai elementelor constitutive ale procesului verbal inclusiv și în textul fabulei contravenției expuse, exclude poziția contestatarului de nulitate a procesului verbal.

În atare circumstanţe, instanţa nu poate da o apreciere corespunzătoare motivelor invocate în contestaţie şi consideră că au fost scrise fără careva suport probant, urmînd a fi apreciate declarative, fiind doar o metodă a făptuitorului de a se eschiva de la răspunderea contravenţională, de vreme ce probele apreciate fiecare în parte şi toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate Lidiei Sîrbu.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea Lidiei Sîrbu vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile descrise de către Lidia Sîrbu în contestația înaintată au un caracter de a evita răspunderea

contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice, iar coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Deși, Lidia Sîrbu şi-a realizat dreptul său și anume a contesta acțiunile agentului constatator în instanța de judecată, totuși la examinarea contestației formulate instanța nu a constatat careva temeiuri de nulitate a actului procesual. Or, înaintînd contestație împotriva actului sancționator pe care l-a calificat ca ilegal, nu a propus nici un mijloc de probă împotriva acestuia prin care să poată dovedi netemeinicia celor consemnate de agentul constatator, or acesta este un act administrativ de autoritate, cu caracter jurisdicțional, ce face dovada deplină a situației de fapt până la proba contrară, iar cele constatate de agentul constatator constituie o dovadă suficientă a vinovăției contestatarului cât timp acesta nu face proba contrarie, nu constituie o încălcare a prezumției de nevinovăție, ci o modalitate de stabilire legală a vinovăției în raport cu art. 6 alin. 2 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Având în vedere cele mai sus expuse, instanța constată că contestatara nu a administrat nici o probă care să răstoarne prezumția de legalitate și temeinicie a actului contestat, forța probantă a acestuia sub aspectul faptei reținute fiind în continuare validă.

Veridicitatea acestor constatări ale organului constatator nu poate fi pusă sub semnul întrebării în lipsa unor minime indicii că situaţia de fapt reţinută în procesul verbal nu ar corespunde realităţii. Contravenientul care susţine netemeinicia procesului verbal trebuie să furnizeze aceste indicii neputându-se reduce însă la o simplă afirmaţie a acestuia. În caz contrar, răspunderea contravenţională ar fi lipsită de conţinut, iar organele abilitate de lege nu ar mai putea acţiona eficient în sensul respectării acesteia.

În cauza dedusă judecăţii contravenientul nu a făcut dovada existenţei unei alte situaţii de fapt decât cea reţinută în procesul verbal de contravenţie, deşi sarcina probei îi incumbă.

Statuînd cele expuse, este cert că prin acțiunile agentului constatator, au fost respectate integral prevederile art.443 CC, iar cele expuse de făptuitor nu și-au găsit veridicitate în urma examinării atît a cauzei contravenționale cît și cele expuse de acesta în contestației.

În atare circumstanţe, instanţa a concluzionat asupra netemeiniciei contestației, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă acuzaţia, permiţând părţilor să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (Hotărârea CEDOGarcia Ruis versus Spania).

Din considerentele enunțate, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a respinge contestația depusă de către Lidia Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 353216 din 12.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 12.04.2025, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată, cu menţinerea actului contestat şi a deciziei de aplicare a

sancțiunii integral, fără careva modificări, or ultima în scopul probării circumstanţelor invocate nu a demonstrat, or întreprins careva măsuri de a proba argumentele sale *pro sau contra* materialelor elucidate în cadrul examinării contestației depuse de ultimul.

În temeiul celor elucidate și conducându-se de prevederile art. art. 443, 460, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge contestația depusă de Lidia Sîrbu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 353216 din 12.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 12.04.2025, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional – ca find neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 353216 din 12.04.2025 și decizia agentului constatator din data de 12.04.2025 de aplicare a sancțiunii cu amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul sumei de 25 000 lei, prin care Lidia Sîrbu a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, se mențin integral fără modificări.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul / semnat / Roic-Botezatu Lilia
Copia corespunde originalului
Judecătorul Roic-Botezatu Lilia